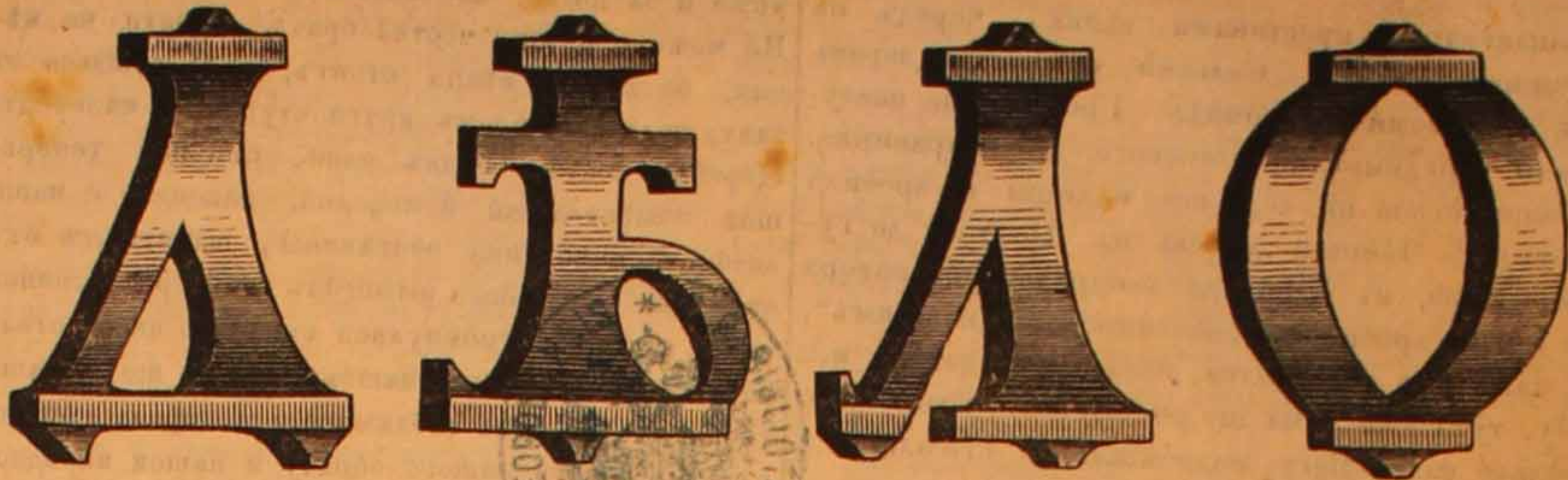

Виходить во Львові що Старица, Четверга и Суботы
 в день рукописъ (опатъ) о 4-й год. попол. Литер. додатоку
 Библіотекы найнам. повстотей" виходить по 3 почат. а Р
 туль кожного 15-го и поспядного дня кожного місяца.
 Редакция, администрация и екопедия подъ Ч. 44 ул.и
 Галицка.
 Всѣ книги, послани и рекламация наложитъ пересылати
 по адресу: редакция и администрация „Дѣло“ Ч. 44 ул
 Галицка.
 Рукописи не вертаются только на попередне застере
 жене.
 Подлинное число стоитъ 12 кр. а в.
 Оглашения принимаются по цѣнѣ 6 кр. а в. бѣзъ оценок
 тропки печаткомъ.
 Рекламация неопечатанъ вольнѣ бѣзъ порта.
 Предмату наложитъ пересылати еранко (наблучше
 почтовымъ пореказомъ) до: Администрація часописа „Дѣло“
 ул. Галицка, Ч. 44.

Предмату на „Дѣло“ для Ассеріи:	для Россіи:
на цѣнѣ рѣкъ . . . 12 гр.	на цѣнѣ рѣкъ . . . 12 рубл.
на цѣнѣ рѣкъ . . . 6 гр.	на цѣнѣ рѣкъ . . . 6 рубл.
на цѣнѣ рѣкъ . . . 3 гр.	на цѣнѣ рѣкъ . . . 3 рубл.
съ док. „Библіотекы“:	съ док. „Библіотекы“:
на цѣнѣ рѣкъ . . . 16 гр.	на цѣнѣ рѣкъ . . . 16 рубл.
на цѣнѣ рѣкъ . . . 8 гр.	на цѣнѣ рѣкъ . . . 8 рубл.
на цѣнѣ рѣкъ . . . 4 гр.	на цѣнѣ рѣкъ . . . 4 рубл.
на цѣнѣ рѣкъ . . . 5 гр.	на цѣнѣ рѣкъ . . . 5 рубл.
на цѣнѣ рѣкъ . . . 3-50 гр.	на цѣнѣ рѣкъ . . . 2 50к.
на цѣнѣ рѣкъ . . . 1-35	
Для Вспомогат. сѣрлеса Россіи:	
на цѣнѣ рѣкъ . . . 15 гр.	
на цѣнѣ рѣкъ . . . 7-50 гр.	
на цѣнѣ рѣкъ . . . 3-75 гр.	
съ док. „Библіотекы“:	на сама додатоку:
на цѣнѣ рѣкъ . . . 19 гр.	на цѣнѣ рѣкъ . . . 6 гр.

Нові дороги.

V.

Наострѣншій конфликтъ, який коли не бува бувавъ або ще й доси треба в свѣтѣ славянськомъ, се безперечно спѣрѣ російско-польскій, провѣнаний такою часомъ декимъ — вадля повсѣмъ ту неналежачою примѣшка православно-католицкой — споромъ „заходо“ сего конфлікту. Які можуть бути причини сего конфлікту, — якій причини того, що конфліктъ сей, мимо незаперечимыхъ примѣрѣвъ доброи волѣ въ обохъ сторѣнѣ, такъ зарѣстрився та до такъ сумныхъ довѣвъ результату? Чому мѣжъ католицкими Чехами, ба Хорватами а „веходомъ“ нема такои заваятой и вытревалои нетерпимости, часто-жь навѣтъ и вѣргована?

О одной важной, ба головной причинѣ годъ сумнѣватись; мы ви указали в попередней статіи. Де двѣ сторѣны мають якусь претензію одну и той самой ваги, до якогось предмету, котрый имъ сподобалось уважати яко *res nullius*, — годъ вымагати, щобъ мѣжъ тими сторѣнами прійшло коли-небудь до згоди. Порѣшавши разъ, що Русь ви, посувалася Польща що-разъ то дальше, по змогѣ, на рускій землѣ, а хочъ, уступаючи силѣ, втерпѣла ошлася заняти рускій землѣ, то все таки доси годосати своє „историчне“ право до нихъ. Подобно поступало и вел. княжество Московское, стремлячися вѣбрати в куду ровсыпаный шербы „короны Мономаха“. И по одной и по другой сторѣнѣ рѣшала сила, и одной и другой сторѣнѣ ходило о завойованье; а коли годъ было удержати при собѣ цѣлу южну Русь, то гвѣтъ обѣ сторѣны згодились на се (въ Андрусевскѣмъ договорѣ, 30 сѣчня 1667), що-бы подѣлити нещастну жертву мѣжъ себе. А подѣ часть коли на „веходѣ“ братня кровь рѣками плыла, уеувалася Славянщина въ заходѣ земля що-разъ больше вѣ подѣ ногъ. Ажь варазъ тевтонские племя, що то его пра-прадѣдовъ колісь (подѣ Дубровномъ, 1411 р.) на кунѣв росѣвкъв мечь польскій, литовскій и рускій, племя опѣселя погорджене и майже забуте, став яко могуча пруска держава противъ своєю ласквою зверху цѣ — Польщи, щобы, кроваво метаячися, вогромити йй ножи въ само сердце, заняти осередокъ чисто польскій землѣ вразъ вѣ гнѣвѣмъ корольвѣвъ польскійхъ Гвезночѣ. Разъ добре провѣнчѣи, порѣшавъ тевтонизмъ, що Польша и нѣколи больше не бути! Чи-жь можна о томъ сумнѣватись? Чи-жь политика князя Бисмарка супротивъ Поляковъ в Понизчинѣ, зовсѣмъ отвѣрте вынародовлюванье, рѣшуче подавляванье хоть-бы и найменшого руху польского, або

хоть-бы и послѣдній васудъ немощного старца Крашевского — чи-жь все се не доволѣ ясно? Чи вѣсти, що ки. Бисмаркъ поручае Россіи безавгладность супротивъ Поляковъ, одна выдумка?

Вина ту по обохъ сторѣнахъ. Коли-жь варазъ по розорбѣ Польша прійшло було до *modus vivendi* мѣжъ Поляками и Россією на основѣ *suum cuique*, коли-бъ Поляки були ароу-мѣшли, що пора перестати упоминатись о не свое, а Россія була усунула предметъ спору, подвигнувши въ южной Руси элементъ национальный, — тогда-бъ обдѣшлося було певно безъ многихъ сумныхъ доведѣвъ, а певно и безъ сего безпаметного спору, одинокого може вѣ исторіи культурныхъ а миролюбивыхъ вѣ природы народѣвъ. Россія вѣ свои сторѣны поступала вѣ-разу навѣтъ дуже вглядно съ „Царствомъ Польскимъ“; що-жь, коли Поляки не хотѣлись покинути своихъ историчныхъ правъ и выступили противъ Россіи оружно, хто знае, може и не безъ принуки Прусы, вѣ котрыхъ интересѣ вострѣньне конфлікту видимо лежало, а котрымъ подданье Руси съ Польшою могло статись фатальнымъ; Россія-жь вѣ свои сторѣны вытискала Польшу вѣ Руси лише силою, а вѣ потребѣ не вгагалься увѣйти вѣ союзъ противъ Польшы — съ правѣчнымъ ворогомъ Славянства. А кому се едино могло выйти на добре? — може Полякамъ або Россіи?

Найгрознѣйшого врага тевтонизму, славянскую Польшу, поконала по довгихъ кровавыхъ борбахъ — славянская Россія; при томъ обѣ сторѣны якъ-разъ доволѣ ослабились и такъ супротивъ себе станули, що нынѣ о собѣдней акціи супротивъ Пруссіи и бесѣды бути не може. Одинокъ ки. Бисмаркъ тымъ не вдоволяеся. Умѣючи всегда найти аргументы, щобы другихъ перекопати, що се або друге, о котре ему самому ходитъ, лежить якъ разъ вѣ интересѣ того, кого ему перекопати треба, спонукавъ ки. Бисмаркъ Австрію до вмѣны ви внутрѣшню политики вѣ дуѣхъ австро-славизму. Що ки. Бисмаркъ моральнѣй батько австро-славизму, се ствердивъ п. Пленеръ и о томъ була вже свого часу бесѣда вѣ „Дѣлѣ“. Деякихъ иншихъ возможныхъ цѣлей политики ки. Бисмарка дѣгвемо ще ослѣ; ту лише констатуемо, що цѣлею австро-славизму не що инше, а зновъ неутрализованье Славянъ Славянами для безпеченства и пожитку тевтонизму.

Чи довогъ мавъ сей австро-славизмъ тревати? О томъ Славянамъ не рѣшати! Вѣ якихъ границяхъ могутъ Славяне вѣ Австріи ровиватись? И о томъ не имѣ рѣшати, — хоть вѣ томъ взглядѣ дав ера Таффе деякі дуже непотѣвпачій сказѣвки (такъ вѣ сторѣництва „середній“, перевага фѣвдалѣвъ и кле-

рикалѣвъ, Шлескѣ, Моравы, Буковина), а о обезпечено Славянства вѣ Трансилваніи и говорити годъ. Славянство мавъ ту послужити средствомъ и больше нѣчого. Поляки, потрібнѣй евентуально противъ Россіи, тожь о Русинахъ и голова нѣкого не болитъ.

Поляки „выборили“ собѣ вѣ Австріи видне становиско; мавмо двоухъ министрѣвъ-родакѣвъ, польскій языкъ офіціальнѣй, и пр. и пр. Але по-при томъ зовсѣмъ не перестаютъ народий панове надѣватись, по давному, ще й на „комбинаціи“ та „констелляци“ политичнѣй, а послѣдна прилюдна промова гр. Войтѣха Дѣдушицкого спросто се стверджива. А якъ-жежь оно представляеся на дѣлѣ? Справдѣ не абы-яке представляеся явище, не абы-які бачимо успѣхи и результаты польской политики! Попри гарныхъ теоріяхъ бачимо вѣ практицѣ горячково змаганье повинистѣвъ до вынародовлюванья всѣми средствами Русинѣвъ та — нужденнѣй (хочъ часомъ товстѣ) концесіи на конто кастовыхъ шляхотскихъ або й личныхъ „гешефтѣвъ“. Смѣшно и сумно робилося слухати, якъ то недавно ще, коли дѣсь тамъ вѣ дипломатичныхъ сѣферахъ порушено справу препондеранціи „польской“ вѣ Австріи, поважнѣй краковскій мониторъ морального ржонду „Czas“ съ плачемъ признавася, що мавмо двоухъ министрѣвъ-родакѣвъ, польского офіціального языка вѣ Галичинѣ, товстѣхъ до-ходѣвъ вѣ боку а la желѣзницѣ трансверсальной и пр. и пр., мимо всего того — вилы вѣ Поляковъ на заграничну политику ровнаеся веру, и що тамъ пп. Смолька та Гроховскій такъ само мало мають говорити, якъ и министры Земляковскій и Дунавскій... Чи-жь потрібно ту ще коментарѣвъ?

При такѣмъ станѣ рѣчей, цѣкаво бы прецѣвъ почиту колісь обѣ деякихъ польскіхъ политикѣвъ щось трохи больше та близше о тыхъ „констелляціяхъ“, на котрѣ они все ще надѣются. Але хоть бы вже й не вертати уваги на се, що то о такыхъ надѣяхъ може думати ки. Бисмаркъ, здаеся намъ, що—судачи вѣ дотеперѣшныхъ успѣхахъ народовой политики та вѣ статистичныхъ выказѣвахъ — далеко скорше може статись, що сѣ политики всѣ разомъ мимо банкѣвъ „краевыхъ“ потонуть вѣ жидѣвскій кишени, нѣжь що коли-небудь яка така констелляція буде возможна. И зновъ стануть ученѣй польскій историки пыльно рослѣддувати „ргузопу ргузопу“... А подѣ проводомъ консеквентныхъ наслѣдникѣвъ желѣвного канцлера буде тевтонизмъ дальше и дальше посуватись на славянскій землѣ.

Нынѣ шѣ не пѣано зѣбрати съ „исторично“ политикою, якъ и не пѣано Россіи ступити на дорогу ровноуправленья национальностей. Весь свѣтъ славянскій ототхнувъ-бы

на легше по полагодженю спору російско-польского, а боятись сего мѣгъ-бы лише одинъ агрессивнѣй тевтонизмъ. Чи полагодженье се можливе бѣвъ привѣрненя повной свободы южно-руской национальности, — на се мы вже такожь отвѣвали.

Початоку можуть и мусѣтъ вѣ своемъ власнѣмъ, добре понятѣмъ интересѣвъ зробити Поляки у насъ, вѣ Галичинѣ, коли не тотятъ самѣ для себе копаты ямы. Се не фраза, се сумна правда. Теперѣшна, супротивъ всѣхъ нещира политика польска мусѣтъ разъ скдичитись и Подбля, Латы, Волинѣ, Украины — мусѣтъ Поляки выречися.

Друге дѣло, чи слова нашѣ зможуть мати який-небудь впливъ на вмѣны отношеня вѣ Россіи, але надѣвемось, що фактичнѣй станѣ рѣчи вкаже прецѣвъ вконецѣ и тамъ, кому слѣдуе, нову спасенну дорогу. Ровумѣсь, що реформы вѣ дуѣхъ ровноуправленя народностей не могли-бъ остати безъ впливу на весь внутрѣшній устрѣй Россіи; вѣротѣмъ домагаются внутрѣшній отношеня Россіи самѣ про себе, безъ вглядю на справы чисто-национальнѣй, вѣ многѣмъ вмѣны и поправы.

ДОПИСИ.

Зъ Полтавщины.

VII. Давно вже я писавъ до Васъ; самѣ знаете: не такій бувъ часъ, — сѣйба яровины, побранка тютюну, косошица, жнива... Инколи и попоѣти до ладу нема часу. Звѣстно, ховяйске око: де не глянь, усюды треба, всюды пыльнуешь, щобъ поспѣти. Дѣла, таки кажу, було по саму шию. А тутъ ще якъ на лихо и весна и лѣто вынылись у насъ такі собѣ чуднѣй и неприхильнѣй до людей и непривѣтнѣй, що не скоро ихъ забудемо, довго будемо памятувати, згадуючи лихою.

„Дарма-бъ — мовлявъ — ярма, абы воли були“; дарма-бъ уже, що весна и лѣто не дали намъ сподѣваного врожаю, а тожь они дали намъ такую памятку про 1884 рѣкъ, що тяжко й скавати. Весна, бачте, выпала у насъ вельми суха, така суха, що другою такою мы й не пригадаемо. Зъ початку квѣтня цѣлѣ два мѣсяцѣвъ и росиночки дощю не було, наче на небѣ и воды за-для нашего безталанного люду вже не стало... Бѣвъ дощю и рослинѣвъ не було жита, не було пашѣвъ. Якъ поганали череду вѣ початку весны тыждѣвъ во два, дакъ

дѣвъ, и не словомъ проповѣди та перекоцуванья, а великими насилліями навѣртали народъ до зъединеня съ правосѣрнымъ костеломъ римскимъ. А для острожскихъ Гауитѣвъ была се найсвѣтлѣйша эпоха, якои не переживали навѣтъ за жита своєю фундаторки. Пѣсля свѣдѣствѣ вѣ 1738 р. було ихъ того року вѣ Острогѣвъ звышь 60 патрѣвъ; съ часомъ они, бѣвъ сумнѣваю, ще примножились. Такъ само и колѣгія острожка дѣйшла вѣ туу эпоху до найвысшого розвѣтту и разомъ съ еусѣдними вузитскими колѣгіями вѣ Луцку и Виници, була могучимъ орудіемъ колонизаціи и росадникѣмъ идей бессердечного католицкого фанатизму середѣ мѣсцевого дворянства. Але нема нѣчого вѣчного подѣ сонцемъ. Вѣ 1773 р. екасовано вѣ Польшѣ вузитскій орденъ, а опустѣвшій будынокъ острожской колѣгіи отдано Василіанамъ, перенесенымъ сюды вѣ мѣста Гошѣ; а ще по 12 лѣтахъ, коли Волинѣ прилучено до Россіи и вѣ нѣй открито православную епархію, г. Острогъ бѣвъ назначеннѣй мѣсцемъ пробуванья для епископа, а мешканье дано ему вѣ будынку колишней колѣгіи. При томъ Гауитскій костелъ перемѣнено вѣ православнѣй Преображенскій монастырь, а вѣ прочихъ величавыхъ отдѣлахъ колѣгіиного будынку были помѣщенѣй консисторія и новоутворена волинська духовна семинарія. Такъ то неумолимый хѣдъ историчныхъ подѣй оконечно зничивъ намѣвреня побожной Анны-Алойзы и давъ зовсѣмъ инше назначенье тому заведеню, котре она вѣ фанатичнѣмъ заслѣплѣню вбудувала на погубу рѣдного краю и народа.

(Кон. 6.)

Анна Алойза, княжна Острожска.

Написавъ Орестъ Левицкій.

(Дальше.)

Родѣвшиши такъ щедро значну часть своего майна на дѣла богоугоднѣй, Анна-Алойза не была пересвѣдѣена, чи ви свояки, на котрыхъ по ви смерти повиннѣй были перейти отѣвскій ви матерки, точно сповнѣти послѣдну ви волю. Ти обавы надѣвсе журили благочестиву княжну и не давали йй спокійно умертѣ. Вѣ самѣмъ завѣщаню она богато ра-дѣвъ молатъ и заклинавъ наслѣдникѣвъ не нарушати ви розпорядкѣвъ, а щобы ще певнѣйше держати ихъ отъ того, она навнѣчавъ самого Бога и пресвяту Матрѣвъ властниками той части ви майна, котру привнѣчила на цѣлу религіанѣ и милосерднѣй. А на протектора своего завѣщаня она выбирае короля Яна-Казимира и увнѣжено проситъ его, „щобъ днѣ, якъ му-дрѣй и побожнѣй монархъ, увнѣслѣдивши по богобѣйныхъ предѣлахъ своихъ бажанье умножити славу Господню вѣ своей державѣ и привнѣшии все бути опѣкуномъ и зашитникомъ сирѣтъ и убогихъ, зволивъ приняти послѣдну ви волю подѣ свою особливу опѣку и милос-тиву протекцію и не допустивъ, щобы ви жертвы и фундаціи, привнѣченѣй на честь и хвалу божи и на спасенье душъ бѣдного народа, жѣющего вѣ тыхъ отдаленыхъ сторѣнахъ (се-бѣ то на Руси) и зараженного отсуствомъ отъ еселенского римского костела, были нарушенѣй людскою захланностею“.

завѣщаня, щобъ они мене якъ найскорше по мойй смерти, де-небудь я умерла-бъ, перевезли ви Краковѣвъ и тамъ вѣ костелѣ св. Мацѣя, при новиціятѣ оо. Гауитѣвъ положили вкупѣ съ бл. п. моимъ мужемъ, котрый уже тамъ — не похороненнѣй, а лучше скавати — положеннѣй мною вѣ початку нещастя, постигшого отчину. При томъ повинна бути оповѣщена вывѣщаня протестациа (с. в. формальне заявленье передѣ урадомъ), що по усюкою отчавны и конечно повинна бути перенесена вкупѣ съ пок. мужемъ моимъ вѣ костела св. Мацѣя вѣ Острогѣвъ и тамъ погребана вѣ костелѣ превѣлѣбныхъ оо. Гауитѣвъ. Я увтврѣна, що ихъ милости Гауиты не пожалятъ дати на сѣ переносины нѣ позвоу, нѣ коней и точно сповнѣти тую послѣдну мою волю, а я, на скѣлько не могу вже больше отслужити ихъ милостямъ за ихъ послѣдну прислугу, не забуду ихъ передѣ престоломъ Божимъ. Однакъ прошу и обовязую панѣвъ наслѣдникѣвъ моихъ дати ихъ милостямъ на то перенесенье 1000 золотыхъ польскіхъ“.

Обавы Анны-Алойзы дотычно нарушена передесмертнихъ ви розпорядкѣвъ вѣдѣстни-леса швидше, ашьжь она могла догадуватись. Зъвѣхалися вѣ рѣжныхъ концѣвъ знатнѣй и знаменитѣй ви родичѣвъ и, мимо завѣщаня, рѣшили похоронити ви съ княжкою пышностею и величавостею и не тамъ, де она назначала, а вѣ ярославскѣмъ приходскѣмъ костелѣ. Приготовленя до тыхъ похоронѣвъ вымагали до девѣти мѣсяцѣвъ часу. Тѣю аволюкою покори-сталися Гауиты и ровпочали съ наслѣдникѣми формальнѣй процесъ, выказавши свои права на „дорогій имъ депозитъ“. Родичѣ умершей княжны не уступали. Здавалось, що процесъ затягнѣся на Богъ зна якъ довго, але за Гауитами вставився папскій нунцій и, вѣ наслѣдокъ его впливу, тѣло княжны було формаль-но присуджене орденѣвъ Гауитѣвъ. Вѣ одну хвилю щезла похоронна пышность, устроена

на перекѣръ воли умершой, а домовину ви публично внесли на раменахъ самѣй важнѣй отцы Societatis Jesu вѣ свѣй костелѣ св. Яна вѣ Ярославѣ и положили вѣ гробницѣ княгинѣви матери 17 лютого 1655 р., с. в. вѣ рѣкъ и колька тыждѣвъ по ви смерти. „Але не довго (замѣчаютъ біографы) спочивала тамъ Анна-Алойза. Якъ за жита своєю военнымъ вихромъ була загнана вѣ далекій край и богато блукала по чужинѣ, такъ и по смерти не мала спокою: подѣ часть наѣдѣвъ того року войскѣвъ шведскихъ, московскихъ, татарскихъ, угорскихъ и ковацкихъ она, заходомъ отѣвъ Societatis Jesu, була перенесена вѣ Ярослава вѣ Краковѣвъ и положена вѣ костелѣ св. Мацѣя для дожиданя торжественныхъ переносинъ, коля запанувъ спокій, до своия фундаціи вѣ Острогѣвъ. Тыхъ послѣднихъ переносинъ мусѣла Анна-Алойза ждати доволѣ довго, бо и сама „фундаціа“ ви, острожска колѣгія, вѣ причинѣ все тыхъ-же политичныхъ заверюхъ вѣ краю, подѣ столѣтя ще лежала вѣ розвалинахъ. Ажь вѣ першѣй четвертинѣ XVIII столѣтя, по томъ, якъ Поляки на подѣставѣвъ Пруцкѣмъ договору вѣ 1712 року зновъ „запанували“ вѣ правобережнѣй Малѣй Руси, була отновлена вѣ Острогѣвъ Гауитска крѣпость, и тогды то, вѣ р. 1723 тѣло Анны-Алойзы и ви мужа перевезли Гауиты вѣ Острогъ и похоронили вѣ своемъ костелѣ, близько головного престола. Надѣ могилою гетьмана Ходкевича бѣвъ зробленнѣй мраморнѣй барельефъ, ись зъображеньемъ лицаря; другій памятникъ вѣ чорного мрамору значивъ мѣсцѣ, де спочивали смертнѣй останки Анны-Алойзы.

Минуло ще подѣ столѣтя, вѣ котрѣмъ мешканѣвъ заходной Малой Руси больше анемагали подѣ тягаремъ нового „лицкого ярма“, ашьжь за днѣвъ Богдана Хмѣльницкого. Якъ якъ хижѣй штаки уганяли по краю, отъ села до села, католицкѣй и унѣтскѣй мисіонеры вѣ супровѣдѣ войсковыхъ отря-

бути внесені в обидних делегаціях і означати рішучо речинця охлякня делегацій. — Межі пропозиціями буде, здається, також справа реакціонери академія для войскових лікарів т. J. Josephinum. (Сейм без агенды.) Зь Тріесту доносять до „N. fr. Presse“, що делегація муніципальна старався переперти у правительства, чтобы охлякня на 6 жовтня с. р. охлякня крайовий тріестенський вь сьмь роцї зовомь не зобразов. Се же охлякня вь сьмь роцї делегація тымь, що для охлякня льяне мотиве на разї предметовь до обрадї. Наколибы правительство не прихилилося до сего предложения, отбулобысь лишь одно засїданье предложено. — Правительство задумало зь своєї охлякня предложити охлякня проект закона о охлякня ройнї птиць.

(Выборы до охлякня Высшои Австрїи зь грунн бышшои похлякня) выпали вь користи консервативовь, котрї розпоряджали 74 голосами противь 58 выборциамь либеральнымь. Либералы внесли протест противь вписаню вь листу вь выборку тыхь охлякня, що уживают духовныхь маесторчу тыхь охлякня, що уживают духовныхь маесторчу тыхь охлякня, что вь исключено властителейь домовь вь тыхь вь крайовий вьздержали оть голосованья. Вь виду того перейшла совершенно листа консервативныхь кандидатурь.

(Програма праць чеського охлякня.) „Rokrok“ оголошеня недавно внесеня, котрї на найблишшои охлякня чеського охлякня прийдуть подь обрады. Крокн великого числа меншихь оправовань есть 30 бышшохь внесеня, а межн ними такожь предложенья бюджетовь, проект змїны охлякня охлякня охлякня, внесеня оплати вь народныхь школахь, оправованья о регуляциї рїкв вь Чехлахь, внесеня до закона о охлякня охлякня охлякня охлякня вь громадахь, будова национального музея, о устроено карныхь заведенийь рабочихь вь Чехлахь и пр. — Котма будовы музея обчисленя первостно на 1.250.000 ар. прелиминаваня теперь на 1.900.000 ар.

(До питанья языкового вь Сербїи.) При розправлї, отбувшилося недавно передь оудомь при охлякня вь Штатї, оголошеня предьдатель трибунала заудь, — зь причини, що обжалованя быль Сковенець, по словенцї. Однѣ зь при охлякня жадавь оголошеня зауду такожь вь вьмїсїтї языкѣ, бо присяжнї не розумьют словенской мовы. Предьдатель трибунала ввонлї вь охлякня присяжныхь, но они не вдовольнї сьмь, занесли жалобу до президента высшого оуду крайового Вазера, котрї приказавь, що на будучность вой зауды мають бути опубликованя вь языкѣ немецкомь и лїшь наколибы оказалася потреба, надїежеть ихь переводати на словенскую мову. — „Politik“, подаючи сю вьдомусть, справедливо замѣчає, що така интерпретацїя не отповѣдає духови законѣв конституцїиныхь.

(Повышеня платнї народныхь учителей вь Буковинї.) На однѣ зь послѣднихь засїданья рїшувь буковинской охлякня одну дуже важну справу, а имено справу платнї учителей вь народныхь школахь. Дотаця учителей вь буковинскихь була вь отношеню до вымоговь, якї до нѣхь ставляно и до дїйстнїи ихь праць за охлякня, и тому то мїродайнї факторы вьже оть давна носились сь гадкою полученья материалнїи охлякня ихь охлякня. Вь томь отношеню ухвалїть быль охлякня ще минушшои охлякня законѣ, регулюючї справу отбушеня платнї, но законѣ сей не получивь зь вьзглядѣв формальныхь цѣсарской санкциї. — Выдѣль крайовий предложїть отже теперїшшому охлякня отповѣдно змѣненїи проект закона, а охлякня ириваньь тойже безь дебаты вь звученю выдѣлу. — Пѣсоля дотеперїшнихь законѣв было три класы платнї народныхь учителей, зь котрыхь перша обхлякня посады учительскї сь платнею 500 ар., а послѣднѣ сь платнею 300 ар.; новїи законѣ змѣняє тї отношеня о отьколько, що заводат лїшь три класы сь платнею 600, 500 и 400 ар. а в. — Платня учителя школы выдѣловой подьвышшена вь новѣмь законѣ зь 600 на 700 ар. — Що до часу службы и до датѣв охлякня заводат новїи законѣ та мовь дуже важнї змѣнн. — Чернѣвцї регулюють на основї спеціального закона овоє школьнїцтво зовомь самостїйно и минушшого року заводено тымь отповѣднї отношенямь подьвышшена платнї.

ЗАГРАНИЦЯ.

Нїмеччина. „Hamburger Congress“ доносїть, що вь Штетинѣ ма наступити зьвѣзд нїмечского цѣсаря сь царемь Александромь III и что тымь вьже робят до сего отповѣднїи приготавля. Цѣрь має вьдїхати оуды вь супровѣдї отдѣлу флоты, а подобнїи отдѣлї нїмечской флоты выплыне ему на отрїчу. — Дѣло заводеня нїмечского посольства вь Перзїи, нашло вь Берлинѣ и вь цѣльї Нїмеччинѣ загалне одобренє. Вь Нїмеччинѣ показуют на те, що Англія и Россїя вьже давно цѣзнали велике значенє Тегерану яко мїсто, зь котрого можна великїи впливь розвїтї вь центральнѣ-азїйскїи и вьндїйскїи интересы, а Нїмеччина доперва теерь вьзялася до того, що вьже давно повинна була зрѣбати. Наколи бь колась пришло до великой борбы рїшучой, то Перзїя отогражала бы велику ролю вь сьбї борбї. Шахь перскїи має значнїи впливь на князїв агагань-отаньскыхь, а особливо жь на емира зь Кандагару, котрїи стовїть теперь на англїйскїи охлякня, а котрїи вь своихь рукахь держїть дорогу, по котрой на случай войны чи то зь стороны Россїи чи Англії требабы перевозити зброю и амуницїю. Се достаточна отже причина, чтобы Нїмеччина старалася позыскати впливь вь Тегеранѣ.

Франція. Дѣло охлякня французского парламенту має бути послѣ вьдомустей зь Парижа предметѣмь безустанный суперечкы вь самѣмь мїнистерствѣ. Кажуть, що межн Феррїмь а дру-

гми членами кабинету панує вь згаданѣмь дѣлї рїшуча рѣжїня поглядѣв. — Война сь Хїнами вѣдєся досї для Французѣвь щасливо. По зомь бардованю арсеналу и зянцєню хїньской флоты, Французы зруїнували ще кѣлька меншихь крѣпостей хїньскихь надь рїкою Минь и зянцїя много хїньскихь гармат. При уютїю рїкн Минь казавь ген. Курбє заложити торпеды и лїшь вь мале мѣсце до переходу для французскихь судень. Хїнцѣ не тратять однакожь отваги и надѣї; противно, вь цѣльяхь Хїнахь — такь доносять по крайнїи мѣрї англїйской газеты — запанувала охота вѣсти войну до послѣднїи каплї крови, а хїньске правительство постановило выповѣсти войну Французамь; оно потѣшаєсь тымь, що Франція не вь силѣ вѣсти войну такь довго, якь довго Хїны могут се выдержати. „Times“ доносять, що вь Пекинѣ порозлїблювано по мѣстѣ плякаты, зываючї до войны противь Французѣвь. Рѣвночасно заборолило хїньске правительство подь отрогой карою беспокоити жителїв вь чужихь народностей. Россїйске посольство вь Хїнахь вьзяло на часть войны французскихь подданныхь вь свою опїку. Декотрї французскїи журналы добачуют вь сьмь охоту Россїи до зближеня до Францїи. Якь отже сказано, має Франція дои перевагу надь Хїнами; зь сего однакожь, якь доказуют „Berl. Polit. Nachr.“, не выходїть ще, чтобы цѣла охлякня мала закончїтсь сь користою для Францїи. Малїи досї напорь на Хїны муосїть пореобразуватися вь далеко небезпечнїишю войну и хїньске правительство очевидно до сего прямує; оно хоче, якь здаєся, змуосїти Францію до того, чтобы она сама заявляла, що вь дорожї порозумѣня не доїде охлякня до цѣли! Здаєсь, що вь хїньской войнѣ буде такожь не малу ролю отгравати и Японїя. Французскїи журналы доносять имено, що для Японїи припадє вь сьбї войнѣ не мала задача. Ген. Мильоть вѣртає 22 о. м. зь Тонкїну до Францїи. Що есть причиною сего повороту, дося докладно незвѣстнїи. Овїяцїально гѣлосят, що Мильоть подавоє самь задѣя недугу до дїмїоїи, загалне мнѣнє однакожь не вѣрїть сему, а вь Парижї удержуются упорно вѣсти, що причиною дїмїоїи есть якась неповѣдїнка сего генерала вь Тонкїнѣ.

Испанїя. Вь Испанїи запосїтєся на нову катастрофу. Король испанскїи Альфонс єсть вьже оть довшого часу хорый, а послѣднїи вѣсти о его здоровю суть дуже занепокоючїи. Сего року бувь днѣ вь кучеляхь вь Бегеленѣ, але здоровє его зовомь не полѣпшилося, а лїкарѣ уважают отань его здоровя дуже небезпечнїмь. Король, якь здаєся, хорує на сухоты, полѣя иншихь зновь вѣстей, на загалне нїднѣнє организма. — Рухь ультрамонтанскїи починає зновь дуже шарїтїся по цѣльї Испанїи. Высшїи достойнїи церквнї, и вь загалѣ цѣле духовенство, устроїли були не давно по вѣсхь церквахь велику демонстрацїю вь дѣлї приверненя папѣ овѣтскої власти, а противь сполученя Италїи. Вь кожой церквѣ, вь кожой каплицї було отпривленє богослуженє, по котромь священники гѣлосили проповѣди вь дуѣ отновленя овѣтскої власти папы. Духовенство постановило оттакь выслати адресу до Льва XIII, на котрой першї подїсались мадридскїи прїмась и кардиналь, архїепископъ зь Толедо, епископъ зь Мадриду, патрїархъ Индїевь и много членѣв зь найвышшои аристократїи. Вь многихь дієцїяхь вьгѣлошувано проповѣди зываючїи Италїю, а много епископы роздєслали посланїя агїтациїнїи. Особливо отзначают острогой посланїя архїепископовь зь Бургось, Сарагосы и Валенциї. Здаєся, що правительство италїйске навѣть не буде жадати оть правительства испанского, чтобы оно выступило противь сїхь демонстрацїи.

НОВИНКИ.

— Загалнї зборы членѣв тов. „Шнїдльнѣ Помѣч“ отбудутся 5 (17) о. м. вь канцелярїи руской школы вьправь о 7 годнїи вечеромь. По поводу дуже важныхь справь и змѣны статута управшеня членѣв, чтобы зволюи якь найчисленнїише явитися.

— Управляючїи Совѣть „Народнїи Торговлѣ“ у Львовѣ рѣшувь на засїданю овоємь днѣ 2 вересня с. р. хлѣщїть, стараячыся о прїянтьє до „Народнїи Торговлѣ“ на практикн на першїи рѣкѣ, только бесплатно прїйматїи. Вь дальшїи доперва охлякня будєся цѣсоля зѣбноостей и заслугь практиканьта отповѣднѣ рѣчна надгорода удѣлїти. — Подаеть те до вѣдомостї вѣсхь интересованыхь зь тымь додаткомь, що прошєнїя о прїянтьє належит вьносїти до Дирекцїи, улїца Орменьска ч. 2. — Дирекцїи.

— Дрѣ Корнило Сушневичь повернувь оми днѣми зь овѣсього воздуха до Львова. Горькой воздухь послуживь нашому много заслуженному патриотическому дѣятелю и значно подкрѣпивь его здоровє до дальшихь подвиговь для добра горячо улюбленой намь матери — Руси.

— Для потерпѣвшихь оть повени выдєлала Ред. „Дѣла“ зь збораныхь охлякня 100 ар. на руки о. Заячкѣвского вь Лопанцѣ, а 100 ар. на руки о. Лопатынского вь Роздолѣ для Розвадова.

— Зь Ярославя. Подїсавїи члены основателѣв подаеть до публичной вѣдомостї, що 10 о. м. вь днѣ Усѣкн. ч. главы ов. Ив. Креот. открывають вь Ярославѣ „мѣщанську Читальню“ на передмѣстоу дежайскѣмь. До читальнї згѣлошїлося досї надь 30 членѣв, по естѣ надѣя, що по откритїю читальнї нашї передмѣщанє громадно будуть внясуватїся до тоїже, и що за божїмь благословенїемь наша читальня буде хорошо развїтїватися. Члены основателѣв: Андрїи Маслякевичь, Антонїи Вербенець.

— Вь Верчаняхь завязалася сь початкомь серпня с. р. читальня, головнїи заходомь о. Петрицкого вь Роздолу, котрїи пробуваючїи на вакацїяхь вь В. у своего тестя, о. Коцѣбу, захотїть особливо молодншихь газдѣв до заложєня читальнї и самь першїи сь своєю жєною до неї вписавоє. Яко члены основателѣв подїсавїи на поданю до нашїи читальнїи на початокь кѣльканайцятї книжокѣ вь дарѣ, а такожь деякїи нимь прєнумерованїи часоснїи, за що члены складаючїи ему щїре охлякня!

— Вь Заболотцяхь д. 31 х. серпня по полуднїи зѣбралось около 60 охлякня вь канцелярїи громадской на загалнїи зборы тамошнїи читальнї. По промовѣ главы Дм. Трєтяка, учителя, выступїть о. Ант. Давидовичь и вь довшїи красной бесѣдї пояснїть зѣбраннымь цѣль и важнѣсть читальнї такь понадно, що туть же вписалось до читальнї 40 новыхь членѣв. Головою выбрано одногѣлосно о. Давидовича, заступнїкомь п. Трєтяка, секретаремь Тимья Мулявшїна, бїблїотекаремь Кондрата Швайка, касїеромь Федя Степанюковогь; заступнїки выдѣловыхь: Тимко Сеїнѣв и Симеонъ Чєонацїи. Прїсутнїи зложїли на разї 4 ар. и прїрекїи оплатувати мѣсячно вкладкн по 6 кр. Тов. „Прѣсвѣта“ прїслало читальнї 57 книжокѣ ового выданя даромь, за що зѣбрѣ рїшувь зложити товариству щїру подяку.

— Управляючїи Совѣть „Народнїи Дому“ прїнявѣ 26 серпня вь члены сего инотїтута: 1) Кєонофонта Дѣнїцкѣвогь, овїщ. зь Сокала; 2) Дра Юс. Мельничкѣвогь, вице-рєктора дух. семїнарїи у Львовѣ; 3) Ив. Кобрїновича, овїщ. зь Ланѣв; 4) Ив. Васильковогь, овїщ. зь Могильнїцѣ; 5) Ст. Хїляка, дек. и овїщ. зь Мацїн; 6) Дра М. Короля, каад. адвокат. у Львовѣ; 7) Ив. Костєцкѣвогь, проф. гїмн. у Львовѣ; 8) Грїгорїя Харакя, адьюнкта оуд. вь Борнїи; 9) А. Нїчяя, управїтєля „Народ. Торговлѣ“ у Львовѣ; 10) Арсенїя Краснїцкѣвогь, монаха ч. ов. В. у Львовѣ.

— Цѣсарь дарувавѣ для погорѣльцѣв мѣста Равы зь приватныхь фондѣв 4000 ар. заломогь.

— Учителѣ народнїи на Буковинѣ. Галицкїи учителѣ народнїи могут оправедливо завїдувати теперь долѣ своимь товаришамь, котрыхь быль материалнїи рѣшєнємь охлякня буковинского зь днѣ 29 мѣн. м. значно полѣпшїлоє. Коли буковинскїи громады школьнїи дѣлїлись на 4 класы, вь котрыхь учителѣ доставали 300 до 500 ар., оть теперь почѣла рѣшеня охлякня будуть они дѣлїлись лїшь на 3 класы сь платнею 600, 500 и 400 ар. рѣчно. Платня учителѣв выдѣловыхь буде вьносїти 700 ар., а платня учителѣв молодншихь (провизоричныхь) буде подьвышшена зь 250 ар. на 300 ар. Такожь що до додаткѣв оть лѣть службы и додаткѣв активальныхь пороблено значнїи улєхєня.

— Ц. и окружнїа рада шкѣльнѣ вь Стрыю роздєслала днѣ 10 лїпня до вѣсхь зарядѣв шкѣльныхь отпись розпорядженя ц. к. рады шк. крайовїи зь д. 19 мая с. р., заборонаячю уживати комнаты школьныхь на засїданя читальнї, kŃleek rolniczych, представлєнїи театральнхь, на забавы товариокїи и иншїи цѣли, нїчого охлякня не маючїи сь школою (чи читальнї оправдї сь школою нїчого охлякня не маючїи? Ред.). „Кѣли-бь однакожь — додає той окружнїакь — вь поодинокихь случаяхь заходила потреба ужити комнаты школьнхь на иншїи цѣли, то буде се дѣломь ц. к. рады школьнѣи окружнїи предложити дотичнє поданє ц. к. радѣ шк. крайовїи сь належито умотївованнѣмь внесенїемь до оцїнкїи и рѣшеня.“ Значїтєся, §. 37 обовязуючого регулямїну для школѣ народныхь, на котрїи ц. к. рада шк. кр. покликѣуєся, не естѣ такїи страшнїи, щобь и оамѣи радѣ шк. кр. не вѣльно было „вь поодинокихь случаяхь“ выдѣлати иншїи рѣшеня. До повышшого розпорядженя вь обхлякня отрылокїи рады шк. прїпрїсанїи ще слѣдуючїи уступѣ: „RŃwnooczeŃnie zawiadania sie zarzad szkoly, ze wys. rozporzadzeniem z d. 28 Kwietnia r. b. l. 13821 i 13824 zaleciła o. k. krajowa rada szkolna następujace dzїelka do bibliotek szkolnych: „Nad cѣmь naszїi posly w sojmї radylы“, „Rusyn w Ameryci“, „Dla nauki i zabawy“, „Niewola i ciєkawe przegody jєnerala Kopci“. Всѣ тї книжокки — не потребуюєся, здаєсь, и додавѣт — укѣванїи вь такїи кузнїи „Ōswiat-ы ludow-ov“ и отзначаются шлѣхотєкою и польско-патрїотичноу тенденцїєю.

— Зь Бѣбрик жалуются, що тамошнїи адьюнкты оудовїи, п. Олшнїнскїи, дуже многомь селаннѣмь Русаннѣмь повнзначувать рєчинцїи на оамь прїазнїкїи Успенїя прєов. Вогороднїцѣ. Доносѣть намь такожь, що панѣ Бєотгенѣ, почтмаїотроєва вь Романѣвѣ, нїколи на руокїи лїсты и письма не выдѣє руокїихь бланкетѣв. Quousque tandem!

— Алєксѣи Свїдровичь, старшїи брать при церквї вь Михалчу, прїлучєнїи до парохїи вь Семакѣвцяхь, дек. городєньского, жертвувавѣ для хвалы божой и церквї вь Михалчу двѣи вартѣости 500 ар., евангелїи за 100 ар., служєбнїкѣ за 30 ар., двѣ хоругвы по 50 ар., два кресты процесїональнїи и другїи рѣчи вь вартѣости разѣмь до 1000 ар. За ту щєдрѣсть и жертволюбїє для хвалы божїи прїпоручая мїтрополїачїи ордїнарїятѣ Вч. декану городєньскому при благословєню дѣзвѣна высказати прїазнѣну похвалу.

— Мѣстѣ жєльнїцѣ трансверзалнѣи на Лїбєстрѣ вь Нїжнєвѣ вьже готовїи и хочє чє поїзды по нїмь чє вѣдїли, то вьже однїи єго фїларїи прєхлїлиєся. Зарядь будовы сєи жєльнїцѣ сьпровадїть трєхь нурковь, котрїи вь гутапєрхѣвѣмь убраню охлякня охлякня на днѣ и слѣдѣть за причиною сєи лѣха. Она дослѣдили вьже, що подь ооновкою, на котрой спочиває цѣльїи фїларї, зробїлася велика шпара и туды фїларї похлїлиєся. Нурки заму-

вуют ту шпору камнїємь и цємєнтѣмь, а зь верхнїи частї зѣбїмаючїи плиты и отбєсуєют, чтобы снѣмь оспособѣмь надѣти фїларїи зновь на прїямѣкь прѣотвїснїи. Нурки беруть за роботу на днѣ 25 ар. платы. — Довѣдуємося, що правительство не хоче прїїмїти не тѣлько сего мѣсту, але цѣлой дороги жєльнїи, за-длѣ того, що окрѣз вїдно капароку роботу.

— Земетрєсенє вь долѣшнїи Австрїи. Днѣ 2 о. м. далось почутї о 8 год. и 7 мнн. рано коло Фєслѣвѣ сильнє земетрєсенє вь напярїку зь полуднѣи на пѣвнѣч. Земетрєсенє трєвало туть лїшь всего 2 секунды и коло Гайнєарнѣ було такь бїзнїє, що люде прєстрашенїи повнбїгали зь хать думаячїи, що хаты валютя. Теплѣта воды вь теплїцахь вь Бадєнѣ коло Вїднѣя подїєслася зь наслѣдокь сего земетрєсеня о 1/2° R. (Подѣчась послѣднїи земетрєсеня вь Загребѣ подїєслася була о 1° R.) — Земетрєсенє далось почутїи вдовѣж цѣлой долины рїкн Трїстїннѣ. Коло Ст. Файтѣ надь рїкою Трїстїннѣ земетрєсенє трєвало 4 до 5 секунд и було такь сильнє, що вь домахь надь рїкою и по горбїкахь спадлїи образы зь отѣнѣ, горшкїи зь полїцѣ, годнїннїкн прєстали ходїти, а люде, що ще спали, повнпадали зь лѣжокѣ. Найдѣше трєвало земетрєсенє вь Вїнерѣ-Найштатѣ, бо ажь 9 секунд. Зь подѣ землї двавѣ чутїи сильнїи громовїи лѣсокѣт. Людє повнбїгали зь хать на улїцѣ, а передь ихь очамн трєслася хаты, валїлася дїмарѣ и смѣшалося шпѣи зь оконѣ. Людє, що якь разь були вь церквї на богослужєню повнбїгали такожь на улїцн, а овїяченїкн, що правнѣ службу божу кнвнѣли на кѣлька кроковь оть прєстолѣ. На шастѣ земетрєсенє не нарѣбїло большїи шкоды.

— Зь судєвнїи салѣ. По трїднєвой розїравѣ за оуджено вчєра вечеромь Ігнатї Цєнглєвнїч и Павла Иванцїкѣвогь, львовскихь екєкуторѣвь подѣтковыхь за злочнїтво сьпрѣвѣреня. На подѣставѣ вєрдикту оудѣв прїозннїхь прїзнанѣв трибуналѣ И. Цєнглєвнїч вїноватнѣмь злочнїства и прїовннїи сьпрѣвѣреня и за оуднѣв єго на однїи рѣкѣ вїзнїцѣ, Иванцїкѣвогь же прїзнанѣв трибуналѣ вїноватнѣмь лїшь прїовннїи сьпрѣвѣреня зь §. 461 уст. карн. и за оуднѣв на 6 мѣсѣцѣв арѣшту.

— Анархїкн у Вѣднї. Вїдєньска полїцїя открьла на передмѣстоу Лєрхєнфєлдѣ тайну друкарню анархїстѣв и дуже великє число рѣжнхь брошурь анархїстичнхь. Чѣтыри оообы, межн ними одну жєнщїну и вѣсхь членѣв вїдєньского комїтєту выконуючого арѣштовано.

— Холєра вь Италїи, Францїи и Испанїи. Холєра шрїтєся вь Италїи вь отрашнїи оспособѣ. Вь Неаполи було оть 4 год. по полуднїи днѣ 3 с. м. до 2 год. 4 с. м. 67 недужнхь, зь котрыхь вь томь самѣмь часѣ померло 36 охлякня. Жителѣ полуднєвої Италїи отрашно передѣлїанїи и вь многихь мѣцєвоєстяхь выбухлї непокон, такь що треба було ажь ужити войска, при чѣмь не обхлякня и безь пролїву крови. Много малыхь мѣстѣв заводєло у себе кєврантаны и замкнѣлося оть вѣякнхь зношенє сь окрєстнѣстєю. Вь своѣи невѣжи народь прѣотый кидаеть на лїкарѣв, бо думает, що то они холєру розносѣт. Вь Рєждє муосїть цѣльїи полкѣ цѣхоты пнльнувати двѣрцї жєльнїцнцѣ, чтобы могла курѣувати побѣды полуднєвої жєльнїцнцѣ. Коли зь Кастєльямє прїлїзѣть корабель до Рєждє, жителѣ зблїжало до прїотаннїи и не хотѣли єго допустити и грозили, що збунтуют, наколи корабель поважнѣе-бы зѣхлїтити до ихь прїотаннїи. На побережю Сїцїлїи залїшено бѣбуванє кораблѣв. Вь другнхь провинцїяхь Италїи станѣ холєры прѣдставлєнє якь слѣдує: Вь Вергамѣо було 3 о. м. 22 недужнхь, зь котрыхь 8 померло; вь Куноє и Буока 29 случѣзѣв занєдужаня, а 17 случѣзѣв омертїи; вь Массѣ-Каррара 11 и 9; вь Спецїи 14 и 11; вь Турнїи 11 и 9. — Вь Францїи выстѣпає холєра найошнїнїишє вь департамєнтѣ вѣходннхь Пїренєїв, де вь послѣдннхь 24 годннхь було 14 случѣзѣв омертнїи на холєру. Вь Тулонѣ и Марсїлїи омертєльнѣбѣт вьже дуже мала. — Занєпокоючїи вѣсти надхѣдѣть зь Испанїи. Тамь — якь доносят вѣсти оенцїяльнїи — прїовнїлає холєра вь провинцїи Аляканте. Першїи случай появлєнє 29 червнѣ. Оть сего часу померло вь Алякантє 5, а вь Новьєда 42 охлякня. Вь снхь провинцїяхь забороєно посылати навѣть приватнїи телеграмы.

— Арбнїи вѣсти. Сєлїяннѣ Михалѣи Стефаннїнѣи и єго жєна Катєрїна зь Зноєвнїи, зѣвшн 3 о. м. вѣднѣтнхь грїбѣв, занєдужали такь силнѣно, що власть громадѣи тамошнѣи прїказала отставити ихь до шпнталю львовского, де Катєрїна Ст. до кѣлькѣхь годннхь померла, а мужь єи находїтєся ще досї вь великѣмь небезпечнѣствѣ. — Вь Пѣбннїи отбудєся вь днѣхь 21 до 23 вь лѣт. коотѣлѣ зєзукѣи мнѣи, задѣи чѣго руска конїотєрїя прїпоручала сь оуднѣною духовенствѣу вѣяти вь нїи учаєт, на отьколько ему душастїрскїи обѣязкн на тєє дозволяють. — На будѣву сннѣгоїи вь Тарнорудѣ, овалѣотѣвогь поївтѣ, подарувавѣ цѣсарь 100 ар. — Учитєлєви Иванцїкѣвому вь Новѣи Жучцѣ, на Буковинѣ, удѣлѣвь буковинскїи охлякня 350 ар. заломогн на вьучєнєє кошкокарствѣ. — Архїкн. Райнєрѣ прїлїхавѣ охлякня до Львова и вѣхавѣ зь отѣи до Яновѣи на манєвры.

Вѣсти зь Аепархїи Львовской.

Испыты конкурсовїи о бенефїцїяхь отбудутся днѣ 30 вересня и жовтнѣи 1884. Прїзволєтє до испьту конкурсового получнѣв о. Ив. Пєлєхатнѣи, сотруд. вь Галицѣкахь. Оть испьту конкурсового удѣлїннїи и получнїи декрєты: оо. Онуєрѣи Даниловнѣи, пар. вь Пѣбгороднѣкахь, Алєксандєрѣ Гараєвнѣи, капеланѣи Каменнѣи.

Каноничну інституцію на парохію Дунайв... дек. наравського, получить о. Александръ Танчаковский, сотруд. въ Язловці.

явится у дирекціи Пресвитеріи дня 1 грудня о. р. рано до восьми богословского и оубву.

ПОСМЕРТНІЙ ВЪСТИ.

† О. Иванъ Карпинскій, приходникъ въ Ваповцахъ, перемыского деканата и титулярный крылошанинъ, упокоился въ пятницу минувшого тыждня въ 77-ми р. житя, а въ 51-ми р. оваченьства. Вѣчна ему память!

Курсы зббжа въ дня 30 л. сернія 1884.

Table with columns for grain types (Шевениа червона, Жито, etc.) and prices in zloty, koron, and cents.

ПОМОСТЫ КАМЪННІЙ

Mosaic, Terrazzo, Granito и Beton

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

Джівані Дзуліяні.

Особливо практичній для церквей, въ найрѣжнороднѣйшихъ краскахъ и пречудныхъ фигурахъ.

20 процентъ за машину до шитя.

72 пейсатыхъ агентѣвъ звиваеся черезъ цѣлый рѣкъ по краю и предлагае наши легковѣрній публицѣ машины до шитя на раты, блягуе при томъ своимъ жаргономъ, що то машины оригинальній америнанскій и шо ти машины получили па выставѣ амстердамскѣй дипломъ почестный и т. д.

Машины Зингера нѣжній съ найнов. полѣпшенями по 68, 55 и 45 зр. Раты тыждневій 1 зр., мѣсячній 3 зр., кварталній 12 зр., готѣвко же о 10% дешевше.

ГВАРАНТІЯ 5 ЛѢТЪ.

Іосифъ Іваницкій механикъ и влатитель торговль машинь. Львовъ, готель Жоржа.

Цѣс. кор. уприв. желѣзница Львѣвско-Черновецко-Ясска.

На часть ѣтъ 1 жовтня 1884 до кѣнца червня 1885 р. розписуеся за ѣтертами доставу

400 метричныхъ сотнарѣвъ нафты.

Ѧтерты запечатаній, стемплѣваній и заосмотреній написею : „Ѧтерта на доставу нафты“, належитъ внести найдалше до 14 вересня с. р., година 11 перездъ полуднемъ; рѣвночасно же, однакожь ѣдѣльно, зложити въ касѣ збѣрної тѣнже Дирекціи вадіомъ въ высѣтъ 5% вартости предложенѣй доставы.

Цѣны мають бути поданій включно съ приставѣю до одной зѣ стаций желѣзницѣ Львѣвско-Черновецко-Ясской, Кароля Людвика або Желѣзницѣ Пѣвнѣчной.

Львѣвъ въ вересно 1884. 1155 1-1 Рада завѣдуюча.

І. Спизъ жертвъ надбѣланісь фантовѣй Лс ремышли за ча

Table listing names and amounts for a collection of 100 zloty.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ 1009 (81-?) Порошокъ дамскій парискій по 50 кр., Lohse'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. и власного выробу по 40 кр.

Огнетревалі и безпечні ѣтъ влому американскій замками и паски-лѣвми засувками подобій до тѣхъ, шо догатавлено львѣвскому магистратови, продае дуже дешевѣ

Запрошене. Дня 2 (14) вересня 1884 ѣбѣудея заходомъ читальнѣ въ Глинякахъ вечерокъ вокально-декля-маторскій въ честь Маркіана Шашкевича, на которій Выдѣль читальнѣ мае честь запроинти вождь П. Т. Родимичѣвъ такъ зъ Глинякъ, якъ и зъ околицѣ. Цілотый дохѣдъ зъ сего вечерка призначуеся на добродѣйный цѣли. — Вступитъ на сядло 1 зр., для ѣселанъ вѣольный. Наддатки зрѣймаются съ подалеко. По ѣсѣольной вечерѣ ѣдѣе забава съ таецями. Помогать о 6 годинѣ. (2-3)

„Скошеный цвѣтъ“ образокъ зъ галицкого житя Василя Барвѣнка. Цѣна 1 зр., съ пересылкою 1 зр. 20 кр.

„Въ оборонѣ чести“, повѣсть Г. Раймунда въ трехъ частяхъ. Цѣна 2 зр. 50 кр., съ пересылкою 2 зр. 70 кр. (Повѣсть тая стоить въ оригиналѣ нѣмецкомъ 8 зр. 40 кр.)

Новорѣчній Дзвѣны Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Краски оліійніе оліійно-лякерѣвой и бурштиново-лякерѣвой масу до запусканя помостѣвъ власного выробу, найлѣпшого рода лякеръ до помостѣвъ, лякеръ до шкѣольныхъ таблицъ найдобрѣйшій лякеры повозовій правдивій англійскій зъ фабрикъ Wilkinson, New-wood и Clark въ Лондонѣ, всякого рода лякеры до робѣтъ внутрѣшнихъ, вѣнскихъ, деревя, жельза и шкѣрѣ.

Краски сухій воякѣ роды : до крашеня яень матеріа, друкарскій, бронзы (золотый порошокъ), золото въ аркушахъ, рѣстинній въ плиннѣ, для перешлетникѣвъ, тушовъ акаварелѣвъ въ гузичкахъ и лѣсочкахъ, акаварелѣвъ вѣхкѣ въ трубочкахъ и мушляхъ, до мальованя порцелятъ, оліійній въ трубочкахъ до робѣтъ артистичныхъ.

Средства до ретушованя, оліійна и вернякѣ до робѣтъ артистичныхъ, пензлѣ, малдрекій полотно, палеты сталогои и воякѣ приборы до мальованя и рисованя.

Артикулы для ѣблваркѣвъ : Смавило до желѣзныхъ осей, оліива до машинѣ, теръ газѣвой, цементъ и гипсѣ, китъ, асфальтъ, атимеруланъ, варѣвольный класъ и другіа средства деоскѣскій.

Смавило до жельзныхъ осей, оліива до машинѣ, теръ газѣвой, цементъ и гипсѣ, китъ, асфальтъ, атимеруланъ, варѣвольный класъ и другіа средства деоскѣскій.